

til andre Fornødenheder, med Hensyn til hvilke der altsaa muligens kan indtræde en vis Besparelse, for at bøde paa Fordyrelsen af den første Art af Gjenstande, og jeg troer da, at det maa indrømmes, at den Mand, der navnlig i Kjøbstæderne, hvor jo den allerførste Deel af dem, der er Spørgsmaal om, leve, har imellem 800 og 1000 Rbd. og har en Familie at forsørge, maa anvende en saa stor Deel af sine Indtægter paa de iaar usædvanligt fordyrede Livsfornødenheder, nemlig Fødemidler og Brændsel, at det, der bliver tilbage, er en saa ringe Deel, at han ikke i dette Aar kan foretage Besparelser paa den sidste Deel af sin Gage, hvorved han kan raade Bod paa den efter Forholdene absolute Utilstrækkelighed af den første Deel af hans Gage. Heri, troer jeg, ligger den rigtige Maalestof, forsaavidt nogen rigtig Maalestof kan gives, for at bedømme dette Forhold. Naar jeg altsaa ved at anvende denne Maalestof kommer til den Overbeviisning, at de Embedsmænd, som have mellem 800 og 1000 Rbd., ere i den højeste Grad trængende til et saadant Tillæg, saa kommer jeg dernæst til den Betragtning, om der gives et temmelig betydeligt Antal af saadanne Embedsmænd og just gifte Embedsmænd, saa at det er billigt at tage et særdeles Hensyn dertil, og jeg har da allerede under den første Forhandling i denne Sag hentydet til, at der i flere Retninger af Bestyrelsen, baade af Civil- og Militairtjenesten, findes talrige Classer af Embedsmænd, der ere paa disse Vilkaar, og at disse Embedsmænd maa skee endog saa have et fortrinligt Villighedskrav paa at komme i Betragtning, fordi de ere i en saadan Stilling, at den Omstændighed, at de have Familie at forsørge, ikke kan paa nogen Maade tilregnes dem som en Følge af for tidligt og letfindigt Giftermaal. Man vil nemlig ved at gennemgaae en Fortegnelse,

som man kan danne sig over de Embedsmænd, der tjene paa imellem 800 og 1000 Rbd., ikke længere finde unge Mænd, men Mænd, som ere temmelig fremrykkede i Alder, og som tildeels i lang Tid have staaet og ville blive staaende paa dette Trin, fordi der ligeoverfor indtræder en Standsning i Avancementet, da Kredsen af Embeder indsnævres lige ovenfor dette Trin. Det gjælder f. Ex. om alle dem, der arbeide i Ministeriernes Comptoirer, at med en Gage af 1000 Rbd. afflutes, hvad man kan kalde Rækken af de subalterne Comptoir-embedsmænd, og derefter begynder Comptoirchefrækken, som har højere Gage, og til hvilken Dyrkningen er vanskelig og indskrænket.

Det er disse Bemærkninger, som jeg troer ville være tilstrækkelige til at anbefale Sagen til Landstingsmændenes Overveielse. Jeg troer aldeles ikke at burde sige Noget til, for at virke paa Følelsen; den, troer jeg, er tilstede i al den Velvillie, som kan ønskes. Men jeg troer, at en rolig Overveielse vil bevæge Enhver til at give efter for denne Følelse. Jeg troer, at den Byrde, der ved at give Loven den af mig foreslaaede Udvidelse kan paadragges Statskassen, vil, naaget jeg ikke seer mig istand til at opgjøre nogen Beregning derover, dog i al Fald ikke være af et saadant Beløb, at den væsentligt kan komme i Betragtning. Jeg tør allerede støtte mig paa, hvad der af den høitærede Finansminister er ytret i Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det først blev forelagt i det andet Thing; thi den der opførte Sum, som vilde medgaae til en Udvidelse, var i sig selv, som mig synes, ikke særdeles affrækkende, og den Udvidelse, hvorom der der var Tale, nemlig en Udvidelse af samme Omfang som den, der fandt Sted i 1847, er en langt større Udvidelse end den, der fremkommer ved det af mig stillede Udvidingsforslag.